

ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

Οἱ ἀναγινώσκοντες περιγραφὰς περιηγητῶν καὶ μυθιστοριογράφων μανθάνουσιν οὐχὶ σπανίως πράγματα ἀπίθανα ἢ καὶ ὄλως ἀντικείμενα εἰς τὴν ἀλήθειαν. Κατὰ τὸ λέγειν τῶν εὐφαντάστων τούτων ἀνθρώπων « . . . τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῷ πελάγει ἀνυψοῦνται εἰς φοβερὸν ὕψος. Ἐγείρονται ὡς βουρὰ ὑπεράνω τοῦ εὐθραύστου πλοίου ὡς νὰ θέλωσι νὰ το κατασυντρίψωσι καὶ νὰ το ἐξαφανίσωσι.» Ἄλλ' εἰ-
 ξεύετε, ὅμως, φίλοι ἀναγνώσται, τί ἐξάγεται ἐκ τῶν νεώτατα γενομένων καὶ ἀκριβεστάτων παρατηρήσεων; ὅτι « . . . τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῷ πελάγει οὐδέποτε ὑψοῦνται πλέον τῶν 6, 7 ἢ τὸ πολὺ 8 μέτρων.» Ἴδου ἡ ἀλήθεια, ἥτις βεβαίως θὰ ἐλαττώσῃ πολὺ τὸν φόβον ὃν αἰσθάνεσθε ἀναγινώσκοντες περιγραφὰς τινὰς καὶ μυθιστορήματα. **

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐὸ διάσημος ἄγγλος ἠθοποιὸς Garrick ἀφ' οὗ ἀπέκτισε φήμην καὶ πλοῦτη, ἀπεχώρησεν εἰς τινὰ ἐξοχὴν ἔξω τοῦ Λονδίνου ζῶν ἡσύχως. Ἡμέραν τινὰ ἐπεσκέφθη αὐτὸν ὁ λόρδος Littleton καὶ τῷ εἶπε·

— Δὲν ἐσκέφθης ποτὲ νὰ ἐκλεχθῆς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου;

Ἐὸ δὲ Garrick ἀπεκρίθη διὰ στίχων, ὧν ἰδὸν ἡ μετάφρασις :

Τίς; ἐγὼ νὰ γείνω μέλος! τίνος; τοῦ Κοινοβουλίου! νέον στάδιον νάρχισω εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου;

Ἐὸχι, μὰ τὰ λ ἄ χ α ν ἄ μου, τὸν χλωρὸν μου τοῦτον ^{[πλοῦτον,} καὶ τὴν φίλην σύζυγόν μου δὲν το κάμνω τὸ τοιοῦτον· τρέμω μὴ τὸ νέον τοῦτο θέατρον γενῆ αἰτία πρόσωπον μωροῦ νὰ παίξω τώρα εἰς τὰ γηρατεῖα.

Ματαιόφρων τις ἔλεγε· Γελῶ μὲ ὅσους μὲ νομίζου γελῶν.

— Μὰ τότε λοιπόν, φίλε μου, εἶπέ τις, σὺ πρέπει νὰ γελᾷς συχνότατα.

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

129.

Ἐνίοτε ἀρκεῖ ἡ σκαιότης πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐκ πολυτρόπου ἀνθρώπου ἀπάτης.

130.

Τοῦ γῆατρακρος ἡ μαλακία ἐλάττωμα εἶναι ἀδιόρθωτον.

131.

Τὸ ἐλάχιστον ἐλάττωμα τῶν εἰς ἔρωτας ἐκδότων γυναικῶν εἶναι αὐτὸς ὁ ἔρως.

132.

Εὐκολώτερον ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, δυσκολώτερον δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πράγμασιν ὁ ἄνθρωπος φέρεται συνετῶς.

133.

Καλὸν εἶναι μίμημα μόνον τὸ μὴ ἀποκρύπτον τὸ γελοιῶδες κακοῦ πρωτοτύπου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Φυλάττου ἀπὸ τὰ ἐμπροσθεν τοῦ ταύρου, ἀπὸ τὰ ὀπισθεν τοῦ ἡμίονου καὶ πανταχῶθεν ἀπὸ τὸν καλόγηρον.

* Ἄν εἶχαμεν ψωμί, * κρέας καὶ κρομμύδια, ἡ γειτόνισσα μᾶς ἐδάνειζε * χύτραν.

Τὸ μῆλον τὸ σάπιον σαπίζει τὰ γερά. (Ἰσπανικαὶ παροιμίαι).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

« Δύο μαχομένων ὁ τρίτος κερδαίνει.» Τὸ λόγιον τοῦτο ἀπεδείχθη πειραματικῶς ἐν Ἀμερικῇ κατ' αὐτάς, κατὰ τινὰ ἡμερηίδα τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Διαγωνισμὸς εὐμορφίας ἐτελεῖτο ἐν Μοντάνα καὶ ἐπιτροπὴ ἐμελλε νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Πάριδος ἐν τινι χορῷ, ἔνθα ὠρίσθη νὰ προσέλθωσιν αἱ διαγωνισθησόμεναι νεάνιδες. Γενομένης ἐπιμελοῦς ἐρεύνης δύο ἐκρίθησαν αἱ κάλλισταί, ὧν ἡ μὲν ἦτο ξανθή, ἡ δὲ μελαγχροινή. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀμνηχανοῦσα ἠγνόει ποῦ νὰ κλίνῃ. Αἱ δύο εὐμορφόταται ἀντίπαλοι καταληφθεῖσαι ὑπὸ ἀντιζηλίας ἤρξαντο ἐξελέγγουσαι καὶ ἐπικρίνουσαι ἀλλήλας. Αἱ ἐπικρίσεις ἐξηρέθισαν τὰς δύο νεάνιδας καὶ αἱ ὑποψήφιοι καλλοναὶ συνεπλάκησαν, ἐξεριζίσωσαν τὰς τρίγας τῆς κεφαλῆς των καὶ ἐδάρσαν γενναϊότατα. Μετὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσαν οἱ παρεστῶτες νὰ τὰς ἀποχωρήσωσι καὶ τότε εἶδον θέαμα ἑλεεινόν. Τῆς μὲν ξανθῆς τὸ πρόσωπον ἦτο κατεσπαραγμένον ὡς ἐάν διήλθε διὰ μέσου ἀκανθῶν, τῆς δὲ μελαγχροίνης ὁ ὄφθαλμος ὁ δεξιὸς ἦτο ἡμίκλειστος καὶ τὸ πρόσωπον μεστὸν μωλώπων. Τὸ ἥρωϊκὸν τοῦτο ἐπεισόδιον ἔσωσε τὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τῆς πιεζούσης αὐτὴν ἀμνηχανίας, διότι οὐδετέρα τῶν ἀντιπάλων ἦτο πλέον εὐμορφος, τὰ γρονθοκοπήματα καὶ οἱ ὄνυχες εἶχον ἀφανίσει τὴν διαγωνιζομένην καλλονὴν, τὸ δὲ γέρας τῆς εὐμορφίας ἀπενευμήθη εἰς τρίτην τινὰ νεάνίδα. Τί ὁ μῦθος δηλοῖ εἶν' εὐνόητον καὶ περιτὸν νὰ γραφῆ.

Ἐφημερίς τις μᾶς γνωστοποιεῖ, γράφει ὁ « Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ », ὅτι ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς κατασκευάζονται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τινος μεγάλου ἐργοστασίου ψευδῆ αὐγά, καὶ πωλοῦνται πρὸς τοὺς θέλοντας πάντοτε εὐθηνὰ πράγματα, ἂν καὶ δὲν εἶναι νόστιμα.

Περιγράφει δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς. Τὸ λεύκωμα ἀπομιμοῦνται διὰ τῆς σμίξεως θείου καὶ ἄνθρακος καὶ πάχους, τὸ ὁποῖον προμηθεύονται ἀπὸ τὰ κρεπωλεῖα, μετὰ τινος γλοιώδους ὕλης. Ὁ κρόκος συνπίθεται ἀπὸ αἶμα, φωσφο-